

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

N° 882.022

Internat. Klassif: X 00 X

Ter inzage
gelagd op: 01-07-1980

De Minister van Economische Zaken;

Gezien de octrooiwet van 24 mei 1854;

Gezien het proces-verbaal op 3 maart

1980 te 15 uur

BESLUIT :

Artikel 1. — Er wordt aan Dhr. Alex EGGERMONT,
Azalealaan, 69, 8790 Waregem,

een uitvindingsoctrooi verleend voor: Energie-materie-Integratiesysteem.

Gesloten energiecircuit met tijd-energetische zelfopbouw
door toepassing van een natuurlijk tegengekoppelde techno-
logische systeemschikking met volledige entropierecuperatie

Artikel 2. — Dit octrooi wordt hem verleend zonder vooronderzoek, op zijn eigen
verantwoording, zonder waarborg hetzij voor de wezenlijkheid, de nieuwigheid of de ver-
diensten der uitvinding, hetzij voor de nauwkeurigheid der beschrijving, en onverminderd
de rechten van derden.

Bij dit besluit moet het dubbel gevoegd blijven van de beschrijving en van de
tekeningen der uitvinding, door de belanghebbende getekend, en tot staving van zijn
octrooiaanvraag ingediend.

Brussel, de 31 maart 1980

BIJ SPECIALE MACHTIGING:

De Directeur

L. SALPETEUR

NAAM : A.EGGERMONT

OCCUPATIE : UITVINDERSOCCUPATIE

OCTROOITITEL : ENERGIE-MATERIE-INTEGRATIESYSTEEM.
Gesloten energiecircuit met tijd-energetische zelfopbouw door toepassing van een natuurlijk tegengekoppelde technologische systeemconfiguratie met VOLLEDIGE entropierecuperatie.

DOEL : Volledige uitschakeling van het verbruik of de entropie van een energiesysteem door afbakening van alle factoren die zich voordoen tijdens de functie van een energieproces. Door deze afbakening worden zowel TIJD, ENERGIE als OMGEVING van het systeem door de uitbouw en de functie van het systeem zelf bepaald.

I) OMSCHRIJVING VAN DE BASISGEDACHTE .

Het behoud of de handhaving van de energetische orde in een conventioneel werkzaam, technologisch energiesysteem is wetenschappelijk (uitsluitend redenerend volgens de ervaringswetmatigheid van de thermodynamica, die volgens het oorzaak-gevolg principe is opgesteld) onmogelijk, alhoewel elk energiesysteem van nature uit, via ingewikkelde tegenkoppelingsmechanismen, zijn handhaving of ordebehoud, via zijn BESTAAN bewijst (zie bvb. de handhaving van de moleculaire structuur over zeer lange tijd).

Ook de werkelijkheid, als geheel, verzoekt om een wetenschappelijke VERKLARING (geen lineair-causale beschrijving) van het feit dat zij haar relatieve complexiteit behoudt, ook al moet hiervoor het causaliteitsbegrip worden uitgebreid. Om het zich handhavend ordefenomeen te kunnen verklaren dient zowel een continue herschaping uit de wanorde of entropie, als een verval van de energetische orde te worden aangenomen.

Dat toch steeds de verschijnselen en hun energetische orde éénzijdig uit een absoluut verval van energie verklaard worden vindt zijn oorzaak in het feit dat de ervaringswetmatigheid enkel is gebaseerd op de positieve waarneming van de verschijnselen en hun functie.

P
Datum: 1.3.1980

1

0000000000

Dit wil zeggen dat de verschijnselen enkel wetenschappelijk worden beschreven in hun wijze van voorkomen. De vraag hoe deze verschijnselen een zulkdanige orde reeds kunnen inhouden, dat zij ook kunnen vervallen wordt niet gesteld. De wetenschappelijke vraag dus naar het ontstaan der verschijnselen.

Als niet het vormingsproces of de orde der fenomenen wordt onderzocht kan tevens de wetenschappelijke vraag naar de oorzaak van die orde niet worden beantwoord. Slechts het INTEGRAAL begripen van de natuurlijke systemen die zich steeds terzelfdertijd voordoen als gerichtheid naar orde geïntegreert met gerichtheid naar entropie kan gelden als fenomeen-logische (anders dan symptoom-logische) verklaring van de functie van de verschijnselen.

Vermits men, uitgaande van de thermodynamische wetmatigheid CONSTANTEERT dat bij elke bewegings- of nuttige functie ook warnte of schadelijke functie ontstaat en dat slechts de som van beiden gelijk is aan het vermogen van de krachtoorzaak (potentiele oorzakelijk aanwezige kracht (vb. electrisch accuvermogen)) stelt men dat het verlies bij elke dynamische functie van meet af aan ABSOLUUT is. Deze wijze van redeneren determineert dus totaal de stelling die zoekt naar mogelijkheden binnen een verruimde thermodynamische wetmatigheid, vermits die verruimde wetmatigheid van meet af aan absoluut onbestaand wordt geacht.

Dit is echter terug een gevolg van het éénzijdig axiomatisch uitgangspunt dat alle natuurprocessen alleen en slechts alleen een lineair-oorzakelijk verloop zenden kennen en dat ze zich in werkelijkheid SLECHTS kunnen voordoen zoals ze teevallig door de menselijke geest kenbaar zijn. Volgens deze causaliteitsopvatting doen de werkelijkheidsprocessen zich dus niet voor als evenredig verdeelde positieve en negatieve krachten die zich verhouden tot een gemeenschappelijk koppelpunt.

Elk gevolg zou niets meer zijn dan een kwantitatieve bepaalbaarheid uit een oorzaak en elke oorzaak heeft niets meer dan een kwantitatief bepaalbaar gevolg, dat energetisch gesproken altijd zekere verliezen (warnte) kent.

Het E.M.I. (energie-materie-integratie) principe is inderdaad slechts mogelijk als in de waarneembare natuurwetmatigheid tevens causale processen kunnen worden onderkend die een tegengestelde werking hebben zodoende dat ze uitgaande van een gedetermineerd gevolg ook hun oorzaak kunnen produceren en dus orde doen ontstaan.

Conventioneel wordt de oorzaak evenwel altijd als ordelijker verondersteld dan het gevolg. Met het E.M.I. principe komt het er dus op neer dat, door een specifiek technologische opstelling, uit een wanordelijker situatie en volgens een werkzame natuurwetmatigheid, evengoed een ordelijker kan ontstaan als omgekeerd.

Oorzaak en gevolg krijgen hierdoor eenzelfde waardegevoel. Ze hebben alleen een verschillende polariteit ten overstaan van hun gemeenschappelijk koppelpunt. Slechts uit dit tweezijdig begrijpen van de natuur- en technologische processen kan een algemene verklaring met wetenschappelijke en dus operationele waarde van hun functie ontstaan. Zowel de ontstaans als de vervalprocessen moeten causaal begrepen kunnen worden. De vervalprocessen positief- en de ontstaans processen negatief causaal.

De thermodynamica zal hierdoor in geen geval ontkend doch integendeel krachtiger bevestigd worden. Het behoud van energie terzelfdertijd als haar verval (tweede hoofdwet) zoals de thermodynamica aanduidt is een logische contradictie alhoewel ze geconstateerd wordt. Dit is dan ook de krachtigste reden, niet om de werkelijkheid te ontkennen, doch veel meer om te zoeken naar de noodzakelijke logische verruiming die deze contradictie opheft.

In werkelijkheid verschijnen de natuurprocessen immers niet als absolute doch als interagerende (op elkaar betrekken) en dus betrekkelijke verschijnselen.

De thermodynamica dient derhalve naast de wet van het behoud van energie (eerste wet) en de wet van het streven naar entropie (tweede wet) van een wetmatigheid te worden voorafgegaan, met name het terzelfdertijd streven van de processen naar orde.

Het verschijnsel van het BESTAAN het BEHOUD of het HANDHAVEN van energie is dus een energie-materie-integratie of E.M.I. proces.

00000

Om het E.M.I.principe evenwel technologisch operationeel te maken zullen deze natuurlijke tegengestelde tendenzen binnen de geslotenheid van een systeem zich moeten kunnen integreren.

Niet enkel de energie (als positieve functie) doch ook de TIJD (als negatieve koppelfunctie) waarbinnen zich de herstel en vervalprocessen in evenwicht ten overstaan van elkaar voordoen, zal door de systeemgeslotenheid bepaald moeten zijn.

In dit proces zullen dus ~~springen~~ (zie technische uitleg) moeten voorkomen van fundamentele betekenis die de oorspronkelijke bewegingsenergie zodanig verdelen dat er een evenwicht ontstaat tussen de positieve en negatieve functies. Dit zijn energiebanen die door de integrale natuurwetmatigheid zelf zijn gedetermineerd. De voorwaarde hiervoor is natuurlijk dat de specifieke vorm van het proces technologisch aanwezig is. De VORM of de PROCESOPSTELLING zal dus aan deze gedetermineerde banen dienen te beantwoorden en dit dermate dat er zich een omgekeerd entropieproces binnen de gecontroleerde systeemgeslotenheid voordoet.

Om het octrooi evenwel wetenschappelijke duidelijkheid te geven zal het noodzakelijk zijn het E.M.I. proces te ontleden in zijn algemene basisprincipes.

00000

II) ALGEMENE BESCHOUWINGEN BETREFFENDE HET E.M.I. PRINCIPE
TEN OVERSTAAN VAN NATUURLIJKE EN TECHNOLOGISCHE ENER-
ERGIESYSTEMEN.

In elk natuurlijk energieproces komen steeds twee fundamentele gerichtheden voor, van tegengestelde aard, die de relatieve handhaving(energiebehoud) van dit proces in tijd en ruimte bepalen.

Deze twee gerichtheden zijn feitelijk twee energievormen die, afzonderlijk werkzaam, uiteindelijk totale onbruikbaarheid voor gevolg zouden hebben.

In het ene geval zou de energetische onbruikbaarheid over de tijd bepaald zijn door de entropische degradatie van de bestaande orde(tweede hoofdwet). In het andere geval zou ze het gevolg zijn van de absolute en ééNZijds gerichtheid naar orde.

In het eerste geval zou dus alleen de orde aanwezig mogen zijn bij de procesaanvang vermits elke evolutie afbraak van orde veronderstelt. In het tweede geval zou alleen wanorde aanwezig kunnen zijn vermits elke evolutie meer orde veronderstelt.

In werkelijkheid, dit wil zeggen los van onze lineair causale beschouwingen daarentrent, gebeuren beide processen evenwel door elkaar en wederzijds betrokken(betrekkelijke -). Dit gebeurt echter op zulkdanige microscopische, macroscopische of complexe schaal dat zij niet als causaal begrijpbaar voorkomen. Wel kan via de waarneming hun relatieve handhaving GECONSTATEERT worden.

Afzonderlijk genomen evenwel, of particulier experimenteel, los dus van hun samenhang met de totale werkelijkheidsstructuur, lijkt elk proces te verlopen naar een maximum aan entropie. Het totale werkelijkheidsproces dient daarom echter nog niet noodzakelijk naar de warmtedood te evolueren, wat de som van alle particuliere experimenten zou doen vermoeden.

Het geheel blijkt namelijk gevat te zijn in een relatief vormelijke en ordentelijke samenhang, die de kwalitatieve betekenis heeft dat zij de som der particuliere kwantiteiten overstijgt.

00000

In werkelijkheid functioneren de twee gerichtheden dus niet absoluut n.a. of naast elkaar maar relatief en integraal betrokken op elkaar.

In een conventioneel energiesysteem echter beantwoordt de schikking van de energiesystemen slechts aan de gerichtheid die streeft naar een maximum aan entropie zoals elk geïsoleerd systeem zou doen vermoeden.

De technologische systemen worden immers altijd door absolute hoeveelheden energie bewogen en niet door de TIJD die noch - tans integraal met deze hoeveelheden verbonden voorkomt. De wezenlijke stuwkracht van elk energieproces is dus niet éénzijdig entropiërende energie doch het product van tijd met energie. Hierdoor komt de tijd eerder voor als kwaliteit ge - investeed in de meest doeltreffende vorm van een aan de integrale natuurwetmatigheid beantwoordende systematiek.

Wil een energiesysteem derhalve zijn eigen ordelijke structuur kunnen handhaven, zoals de natuurlijke systemen, dan moeten zowel het KWALITATIEVE als het KWANTITATIEVE zich erin op elkaar kunnen manifesteren. Dit betekent voorts dat zowel de gerichtheid naar orde als de gerichtheid naar entropie (tweede wet) er moet in voorkomen.

Deze koppeling komt tot uiting in de verdere operationele bespreking (zie tekst en tekeningen in praktische beschrijving). Daarin komt de energie voor als een normaal potentiaal verschil tussen de polen van één bron (accu). De tijdsenergie komt voor als een potentiaalverschil tussen de ladingen van twee bronnen. Deze twee bronnen beduiden in feite dezelfde bron op twee verschillende momenten van haar functie namelijk de volle bron en de lege bron. Tussen deze twee verschillende momenten kan inderdaad, op electromagnetische wijze, een momenteel werkzame ladingsspanning worden ingesteld.

In de conventionele technologische systemen is evenwel slechts de energetische spanning gerealiseerd of de tijds spanning (vb. verschil tussen vloeistofniveaus) maar nooit de tegenkoppeling van beiden.

00000

Met de E.M.I. technologie wordt echter aan de kwalitatieve (tijd) vormelijke en zeer specifieke uitbouw EVENGROTE betekenis gehecht als aan de HOEVEELHEID beschikbare systeemenergie. Door de TIJDSENERGIE of de ENERGIETIJD aldus concreet in het systeem te realiseren (in twee richtingen) wordt het mogelijk het koppel oorzaak-gevolg of bron-verbruiker dermate te verschuiven dat zij elkaars functie overnemen en daardoor een nieuw thermodynamisch evenwicht realiseren (zie verder weegschaalprincipe) dat niet dat is van maximale entropie doch van relatieve entropie in samenhang met relatieve mechanische systeemdynamiek.

Dit is dus een evenwicht tussen twee tegengesteld werkende onevenwichten (verbruik van accu A en lading van accu B). In het E.M.I. systeem is energie dus niet het gevolg van een ON-EVENWICHT tussen bronpolen doch een gevolg van een bereikt evenwicht tussen onevenwichten met dien verstande dat het nieuwe evenwicht de beide onevenwichten stuurt en integreert.

Het naar elkaar toe evolueren van ladingsniveau's kan echter slechts een tijd lang gehandhaafd blijven. Het is dus maar een tijd lang mogelijk het verlies van energetische spanning (tussen polen van één bron) te compenseren door tijdsspanning (tussen twee bronnen). Immers wanneer beide ladingen hetzelfde niveau hebben bereikt zullen beiden entropiëren. Daarom dient er binnen deze tijd een vorm van vrije disponibele energie binnen de systeemgrenzen te worden gecreeërd, binnen de tijd dat het verbruik gecompenseerd kan blijven door de tijdsspanning. Deze vrije disponibele energie is het gevolg van het hoge rendement van electromagnetische systemen waarbij enerzijds de nuttige mechanische (macroscopische) actie groter is dan de niet-nuttige (warmteontwikkeling) en anderzijds elektrische (microscopische) actie in een ladende bron groter is dan deze in een ermee gekoppelde verbruikende bron. De tijd dat deze actie mogelijk is, is tevens bepalend voor de sterkte van de energetische tegenkoppeling en daardoor ook voor het bereikte metastabiel evenwicht.

000000

Door deze zeer specifieke schikking, die beantwoordt en is afgeleid uit de natuurwetmatigheid zelf, is het dus mogelijk uitgaande van een bronverbruik (entropie) ook energie of ORDE te herstellen, op een spontane wijze, evengoed als het omgekeerde proces zich voordoet.

Het komt er met de E.M.I. technologie dus niet op neer door positieve accumulatie van energie (bvb. bewegingsenergie - zie perpetuum mobile) de uitgangenergie te overtreffen, wat inderdaad onmogelijk is, wel komt het er op neer de technologische ordeschikking zo doeltreffend op elkaar te betrekken (dus zo natuurlijk) dat alle natuurwetmatige energetische functies er zich in kunnen uiten.

Verwijzend naar de vier-dimensionele cyclus (zie verder) zal er een totale procesafbakening noodzakelijk zijn waardoor het mogelijk wordt de tijdsenergie integraal naar binnen in het proces te sturen. Binnen deze afbakening bestaan er geen WAARDEGROOTTE-VERSCHILLEN meer tussen de diverse uitingvormen van de energie. Wel moet er tussen de diverse energieniveau's de aan de natuurwetmatigheid beantwoordende specifieke technologische koppeling bestaan.

De huidige systemen beantwoorden echter niet aan deze kwalitatieve noodzaak. De energie VERBRUIKT (entropieert) immers ten aanzien van de eigen systematiek wat de behoudswetmatigheid ten aanzien van de voorkomende werkelijkheid tegensprekt. De huidige systemen verbruiken (of vernietigen) dus hun energie en beantwoorden in hun kwalitatieve schikking dus niet aan wat de behoudswetten voor mogelijk voorschrijven en in de ervaring tevens concreet bewijzen.

Technologisch lijkt enkel de weg van afname van energie bekend vermits de tijd, waarover het verbruik verschuift, niet als orderscheppende energetische realiteit wordt gezien. De weg waarbij de energie zou kunnen toenemen wordt TOEVALLIG genoemd. Evenwel blijkt bij diepere analyse ook het toeval kenbaar te zijn tenminste als het energieproces, waarbinnen het zich voordoet, tot zijn meest eenvoudige vorm is teruggebracht.

8

Een eenvoudig voorbeeld hiervan is het volgende.
Indien iemand een machine bediend die hij niet voldoende kent
is de kans groot dat er veel energie verspild wordt om het pro-
duct op te bouwen dat de machine levert. Naarmate de ingewikkeld-
heid van de machine toeneemt zal het meer toeval gecompenseerd wor-
den als de machine toch met de minste energie bediend wordt. De
ongekende weg kan hier dus als het toeval worden gezien.
Iemand die dus wel de machinebediening kent zal dus logisch
tijdsenergie sparen. Hij heeft namelijk inzicht in wat voor de
andere toeval is. Wat in het eerste geval dus energie kost kan
in het tweede geval, zonder supplementaire energietoevoer, door
inzicht in het toeval worden bereikt.

Alle energieprocessen in de natuur lijken door de tijd tevens
de toevalsweg te hebben ontdekt waardoor ze de minste energie
verschillen proberen te integreren en dus niet verspillen waar-
door ze hun orde relatief handhaven over kortere of langere ter-
mijn. Op het niveau van de zeer ingewikkelde natuurprocessen
(levensprocessen) is het daarom ook onmogelijk individueel in-
zicht te hebben in de toevalscomplexiteit.

Op het niveau van de zogenaamd dode materie echter waar het ma-
terie-energie-tijdsproces zeer sterk is bepaald door exact-
wetenschappelijke gekende wetmatigheden, is het toevalsinzicht,
ten gevolge van de veel grotere eenvoud, wel mogelijk en ver-
schijnt even logisch als het inzicht in de entropie.

9

III) ALGEMENE BEGRIPPEN ONTREFT DE VERKLARING VAN HET E.M.I. PRINCIPLE.

I) De vierdimentionale cyclus.

De volledige cyclus ,volgens dewelke het E.M.I.principe zich manifesteert is vierdimentioneel.

Elk materie-energiesysteem ondervindt immers in werkelijkheid vier grondtoestanden waarvan er twee ongeveer lineair zijn en als de banen van materiele structuren kunnen worden beschouwd terwijl de andere twee de uitdijning en de indijning van die structuur uitmaken.

De complementaire functies zijn tevens niet absoluut op zichzelf staand doch hebben ten overstaan van elkaar een betrekkelijke betekenis. Zij interageren en laten germaëve ,vanwege de hiervoor noodzakelijke energiedeling, elkaar slechts relatief bestaan. Hiermee is bedoeld dat de ene functie de andere nooit TOTAAL vrij laat maar ze anderzijds ook nooit TOTAAL belet te functioneren. De functies zijn dus relatief van aard en kunnen als volgt zeer algemeen worden geschetst.

a) De lineaire ,in werkelijkheid geodetische beweging van een microstructuur op een baan, voorstelbaar als het kleinste materieel deeltje dat zich ongeveer lineair voorsplant. Dit deeltje bezit hierdoor gerichte microscopische energie. In het E.M.I.systeem functioneert deze energievorm als e.m.k. in geleiders.

b) De uitdijning van zo'n microstructuur, of deeltje, in alle richtingen tot zeker niveau. Dit is vergelijkbaar met de expansie van microstructuren door warmte. Het deeltje realiseert hierdoor geen gerichte doch verstrooide of entropierende microscopische energie.

c) De indijning van een macrostructuur in alle richtingen vergelijkbaar met bijvoorbeeld de afkeeling van een ster. Het indijende macredeel produceert hierdoor tevens geen gerichte energie.

d) De lineaire, in werkelijkheid geodetische beweging, van een macrostructuur op een baan vergelijkbaar met de baan van een planeet. Deze macrostructuur heeft, net als de microstructuur(a) gerichte of geordende energie en kent in het operationeel E.M.I. systeem als mechanische beweging van het stelsel tot uiting.

Men constateert in werkelijkheid dus als zodanig twee gerichte en twee niet gerichte materie-energie-tijdsstructuren die zich respectievelijk manifesteren als twee micro-en twee macrostructuren.

Deze diverse functies zijn als gevolg van de E.M.I. functie in alle natuurprocessen, integraal op elkaar betrokken en oefenen als zodanig zowel remming als stimulering uit op elkaar.

Ze zal bvb. de graad van uitdijing mede bepaald zijn door de graad van indijing die op zijn beurt is bepaald door de teevallige tijdruimtelijke omstandigheden (geodetische) van de eigen systeemsamenstelling en van de omgeving.

Het uiteindelijke macrosysteem omvat dus vier tijd-ruimtelijke dimensies. In werkelijkheid is een particuliere werkelijkheidsmanifestatie volgens de E.M.I. gedachte, dus nooit TOTAAL gesloten of OPEN. Alles functioneert op zulkdanige wijze dat echter ook de innerlijke systeemstructuur er een tintje over geïnformeerd blijft. De entropie van een natuurlijk stelsel wordt zedende steeds gecompenseerd door een tegengestelde functie in alle op elkaar betrokken systemen vermits de werkelijkheid als geheel haar energie-materie en tijd (integratie) behoudt. Deze totale compensatie kan evenwel slechts via systeemsturing op basis van systeem informatie bereikt worden.

Ook het microsysteem is, net als het macrosysteem, aan zekere vorming en ontvorming onderhevig. Dezelfde redenering als voor het macrosysteem gaat dus tevens op voor het microsysteem. De microstructuur functioneert dus als macrosysteem voor een

4

onderliggende microstructuur. Elke macrostructuur kan tevens beschouwd worden als microsysteem voor een bovenliggende macrostructuur.

Om, op wetenschappelijke wijze, over de vier-dimensionele structuur ten aanzien van het E.M.I. systeem te kunnen spreken is het evenwel noodzakelijk hem onder te verdelen in zijn afzonderlijke functies. Hierdoor maakt men weliswaar de fout van verabsolutering vermits het steeds om interagerende en dus betrekkelijke processen gaat.

Zo bvb. zal ten aanzien van het operationele E.M.I. systeem de energie gezien worden als spanning tussen de polen van een reversibele bron (accu) alhoewel het hier evenzeer gaat om de entropiërende tijdsrichting. De tijd daarentegen zal eerder worden opgevat als de spanning die er bestaat tussen twee in de tijd verschillend geladen bronnen (dezelfde bron op twee verschillende momenten) alhoewel het hier dus evenzeer gaat om energie. Daarom wordt in het octrooi ENERGIE-TIJD gebruikt om de term energie te omschrijven en TIJD-ENERGIE om de term tijd te omschrijven. De begrippen elektrische spanning en elektrische stroom verschijnen daardoor ook als tegengestelde waarden die in het proces voortdurend interageren en dezelfde WAARDEGROOTTE bezitten. Beiden kunnen daardoor zowel als oorzaak (als gevolg) doorgaan.

Door toedoen van een speciale (E.M.I.) schikking (zie praktische beschrijving) is het mogelijk ook Het GEVOLG van energie tot OORZAAK te doen evolueren tot evenwicht tussen beide ontstaat en de opening (het verlies of warmte) door informatie erover en sturing gedekt wordt.

De verschuiving van het energiepatroon verloopt aldus van MICROSCOPIECH electrisch naar MACROSCOPISCH mechanisch waardoor het systeem een tweezijdige bekrachtiging krijgt. Enerzijds electrisch en anderzijds (volgens een andere cybernetische energiebaan) mechanisch. Ten aanzien van de vierdimensionele cyclus betekent dit dat het proces volledig moet afgebakend en dus GEKEND zijn zowel naar de energie als naar de tijd.

000000

Deze afbakening moet gebeuren op een wijze waarbij er tevens vrije disponibele energie kan ontstaan wat slechts gebeurt door toepassing van reversibele systemen waarvan het rendement is gelegen tussen ± 75 en 100% .

Indien het rendement op 100% zou liggen (wat onmogelijk is) dan zou dit het E.M.I.principe precies overbodig maken vermits de deviaties zowel van de lading (zie accuB) als van het verbruik (zie accu A) dan niet zouden bestaan wat vanzelfsprekend resulteert in de klassieke perpetuum mobile gedachte. Indien het rendement onder de $\pm 75\%$ zou liggen dan zou de gerealiseerde tegenkoppeling zelfs met de E.M.I. vorm niet volledig zijn .Er zou met name geen disponibele energie kunnen ontstaan waardoor het verbruik ,zowel van electrische energie als van bewegingsenergie (warmte) zou gedekt worden.

Q

000000

2) Algemene principewerking van een conventioneel energie systeem

In de conventionele systemen worden bron en verbruiker opgevat als twee absolute systemen die afzonderlijk van elkaar berekend worden met als enig kwantitatief verband het oorzaak-gevolg principe. De bron levert haar energie en nivelleert zodoende haar BRUIKBARE energie .

Ten aanzien van de fysieke werkelijkheid is er echter geen energie verloren gegaan wel is de energie in de omgeving tot een kwalitatief lagere vorm gedegradeerd. Deze lagere vorm betekent , in concreet, een vorm die niet meer bruikbaar wordt geacht ten aanzien van de positief-causale systematiek volgens dewelke de conventionele technologie slechts functioneert.

De VERBRUIKER wordt steeds opgevat als ABSOLUTE verbruiker , dus niet als energieleverancier ten aanzien van het systeem. De ORDE die de verbruiker tot stand brengt komt onmiddellijk buiten het systeem terecht om bvb als opbouw van een product te dienen dat dienstig is voor het economisch gebruik. De gerealiseerde orde wordt dus niet eerst terug in het systeem tegengekoppeld ten bate van de eigen energieopbouw. Dit is nochtans noodzakelijk , wil men een anti-entropiërende verschuiving van oorzaak en gevolg in het systeem bewerken.

Een oorzaak-gevolg ketting zoals ze zich voordoet in een conventionele energieketting ziet er als volgt uit. Een energiebron (electriciteitscentrale of accu) beweegt een electromagnetische verbruiker (vb. motor) die op zijn beurt de beweging van een machine voortbrengt (vb. een weefgetouw). Dit weefgetouw bezit dan door zijn specifieke ordeopbouw de mogelijkheid een economisch gewenste orde (weefsel) te vervaardigen die nu kan geconsumeert worden.

Een ordetegenkoppeling naar het systeem toe gebeurt dus niet. Wel kan er gewaagd worden van een MACROSCOPISCHE tegenkoppeling van de orde namelijk door recyclage van de consumptieafval. Dergelijke macroscopische feed-back van de energetische orde resulteert echter slechts in zeer geringe mate in terug bruik-

bare energie, zoals die er oorspronkelijk was. Dit door het feit dat er zeer grote toevallige verliezen in een dergelijk systeem voorkomen. Indien een tegenkoppeling doeltreffend wil zijn dan dient zij zich onmiddellijk binnen de grenzen van de technologische systematiek voor te doen. Buiten deze grenzen zijn de toevalsfactoren inderdaad zo menigvuldig dat de controle erover kwantitatief onmogelijk wordt.

Slechts door technologische toepassing van het E.M.I. principe is het mogelijk binnende grenzen van een bepaalde systematiek deze energetische feed-back te organiseren.

3) Algemene werking van het E.M.I. principe.

De recyclage mag dus, als gevolg van inwerkende doch te ingewikkelde toevalsfactoren, niet uitgesteld worden tot na de productverruiging in het economisch circuit. De veroorzaakte beweging moet derhalve onmiddellijk dienstbaar kunnen worden gemaakt binnen het technologisch circuit.

De door beweging veroorzaakte energieopbouw moet direct ten dienste van het totaal systeem worden gebruikt VOORALEER ze gebruikt wordt voor bvb. de opbouw van een economisch product (zie weefsel). Deze ordeinvestering kan evenwel slechts over de tijd die, conventioneel, altijd entropiërend functioneert vermits de gebruiker steeds in zulkdanige positie ten opzichte van de bron verkeert dat hij een gedetermineerd gevolg is van de oorzaak(bren).

De weerstand(gebruiker bvb. motor) wordt hier(E.M.I.) dus niet éézijdig als energienivellerend opgevat doch tevens als energiebron. Dat de gebruiker ook bron van energie is kan slechts door toedoen van een zeer specifieke technologische opstelling.

De gebruiker is een motor die op een accu is aangeschakeld en op zijn beurt een dynamo beweegt, die een andere accu laadt. Het motor-dynamo systeem krijgt hierdoor een energietoevoer die tijdelijk het afgegeven vermogen van twee accu's benadert, alhoewel er slechts één VERBRUIKT. De tijd waarbinnen dit mogelijk is (de tijd tot hetzelfde niveau is bereikt in beide accu's) wordt de energie als vrije energie mechanisch omgezet (zie techn. besprek.)

9

8300

IV) OPERATIONELE SYSTEEMBESCHRIJVING VOLGENS TEKENINGEN

In het E.M.I. systeem moet de energie in twee zinnen in kunnen werken op de bewegingsonderdelen (microscopisch-electrisch en macroscopisch-mechanisch) zoals geschetst in de algemene bespreking van het E.M.I. principe.

Er dient dus een potentieel aanwezige (electrische) nivellerende energie en een werkzame niveauscheppende energie beschikbaar te zijn om zowel de electrische accuenergie als de mechanische bewegingsenergie op peil te houden.

Onder potentieel aanwezige energie wordt die energie verstaan die potentieel in accu A is opgeslagen. De werkzaamheid ervan is het gevolg van een potentiaal verschil tussen de polen van één bron. Onder niveauscheppende- of tijdsenergie wordt verstaan die energie die in het systeem aanwezig is, niet als gevolg van een potentiaalverschil tussen bronpolen, doch als gevolg van een ladingsverschil tussen twee, op specifieke wijze (zie E.M.I. principe), aan elkaar gekoppelde bronnen. Het ladingsverschil tussen deze bronnen kan dan worden opgevat als een spanningsverschil IN DE TIJD tussen de lading van de bron op twee verschillende momenten. Het ene moment stelt de bron voor met volledige lading, het andere de bron die BIJNA ontladen is doch nog steeds dezelfde (+) spanning heeft als de geladen bron.

In de opstelling waarbij accu A stroom levert aan motor M die de as J beweegt waarop de dynamo D is bevestigd kan er werkzame tijdsenergie ontstaan. Deze energie is dus, als hoger gezegd, potentieel niet aanwezig zoals deze opgeslagen in accu A. Wel is ze aanwezig als ladingsverschil tussen bronnen A en B of als spanningsverschil tussen twee tijdsmomenten. Men kan ook stellen dat deze energie (die als zodanig niet als supplementaire energie mag worden opgevat) aanwezig is als spanningsverschil tussen de dynamo en de BIJNA ongeladen accu B.

Door regeling van het potentiaalverschil (bedrading van dynamo en ontlading van B) tussen D en B kan bekomen worden dat de lading van B per tijdseenheid groter is dan de ontlading van A door het motorverbruik.

De nivellering van de potentieel aanwezige energie van A kan dus terzelfdertijd gecompenseerd worden door niet potentieel aanwezige energie of energie die bestaat als tijdspanning tussen de bronnen A en B.

Deze compensatie kan evenwel slechts een tijd lang duren. De tijd namelijk tot het ladingverschil tussen A en B niet meer bestaat. Op dat moment valt namelijk de tijdspanning weg die er voor instond dat gedurende de compensatietijd ten aanzien van het totale systeem, geen elektrisch verbruik ontstond.

De lading van B kan dus beschouwd worden als verbruik van een elektrisch vermogen dat IN DE TIJD bestaat. Door toepassing van deze opstelling valt echter nog geen werkelijke energierecuperatie te verwachten. De recuperatie van de entropie of de productie van een overmaat energie (die vrij ontstaat), ontstaat pas als de lading van B groter wordt dan de ontlading of het verbruik van A, op voorwaarde dat de overmaat als mechanische (warmte in BB en koude in AA) energie geaccumuleerd wordt.

De overmaat lading in B wordt (dan wordt) daarom terug verbruikt in B via de winding W3 die door potentiometer PM automatisch gestuurd wordt. Hierdoor ontstaat nu een vrije mechanische beweging op as J, vermits deze beweging, uit een overbodige hoeveelheid energie, op dat moment, resulteert.

Het gebruik van deze overbodige ladingenergie belet dus het verbruik van elektrische tijdsenergie (niet van elektrische pelenenergie van A) en bevordert het tot stand komen van macroscopische (mechanisch gerichte) energie als accumulatie van warmte in BB en B en koude in AA en A.

Volgens dit principe wordt de nuttige energie (elektrische + mechanische) dus groter dan wanneer het verbruik door W3 er niet was. VERBRUIK wordt hierdoor dus oorzaak van ORDE in het systeem.

Daar er op as J een compressor is gemonteerd die een koel- en opwarmingscircuit koppelt zal deze supplementaire energie worden omgezet in supplementaire accumulatie van warmte en koude. Deze energie wordt zodoende gevoegd bij de energie in AA en BB die er REEDS was als gevolg van de rechtstreekse bewegingsovermaat (ten gevolge van het hoge rendement van electromagnetische systemen) die, over dezelfde compressor eerst koeling in R teweegbrengt. Het verschil tussen omgevingstemperatuur en R stuurt over IC3 de accumulatie van energie in A; AA en B; BB.

Door middel van deze technologische opstelling kan dus een macroscopische (mechanische) beweging een tijd lang functioneren zonder dat het systeem, als totaliteit, energie verbruikt. Met energie is hier elektrische accuenergie bedoeld.

Wel verbruikt het systeem als totaliteit, gedurende die tijd, nog mechanische bewegingsenergie (warmte) als er geen voorwaarden zijn getroffen om ook de warmteverliezen, door de bewegingsonderdelen geproduceerd, te recupereren.

Samen met het tijdelijk niet laten ontstaan van electrisch verbruik (microscopisch-) in A via de lading van B dient er zich dus ook een mechanische compensatie voor te doen die de ontstane warmte rechtstreeks koelt (in R) en de daardoor ontstane warmte accumuleert in Ben BB. Hierdoor is het totale energiewisselingscircuit afgebakend en meet het nu onder een automatisch gestuurde controle (IC1; IC2; IC3; IC4) worden onderhouden. De besproken energiewisselingen zijn dus 1) reël 2) gekend, tzt. zij geven hun volledige informatie en 3) onder controle van het systeem zelf.

Indien de energie van A en B direct positief aanwezig werd gesteld in slechts één accusysteem (vb. A) en gekoppeld aan slechts één bewegingssysteem (meter) dan zou de potentieel aanwezige polsenenergie van meet af aan nivelleren. Dit is dan een conventionele opstelling van OORZAAK en GEVOLG of van BRON en VERBRUIKER.

12

Door de speciale opstelling : accu A -motor-dynamo-accuB, compenseert de lading van B TIJDELIJK de ontlading van A op voorwaarde dat deze lading minstens per tijdseenheid even groot is als de ontlading.

Door het hoge rendement van de electromagnetische systemen is het zelfs mogelijk dat het spanningsverschil tussen de dynamo en accu B zo groot wordt ingesteld (door bedrading van D en zover mogelijke ontlading van B) dat de lading van B TIJDELIJK belangrijk groter is dan de ontlading van A.

Terzelfdertijd zal ook de nuttige mechanische actie, door het electromagnetisch systeem geproduceerd, groter kunnen zijn dan de mechanische verliezen (warmteproductie). Door aankoppeling van het koelingscircuit KOR aan een door as J bewogen compressor K kan daardoor tevens de koeling in ruimte R groter zijn dan de ontstane warmteproductie in diezelfde ruimte.

De overmaat elektrische lading in B mag echter niet als elektrische energie in B worden opgezameld vermits hierdoor alleen zou bekomen worden dat de optimaal ingestelde beweging zou overschreden worden waardoor terug ofwel een groter verbruik ofwel een groter systeematrofie zou ontstaan. De overcompensatie dient daarom gestuurd te worden naar een andere uitingvorm van de energie. Het sturen naar deze andere energievorm (door IC4 en PM) vindt zijn oorzaak in de noodzaak de ontstane warmte-energie in R door koeling (mechanisch) te dekken. De andere energievorm zal daarom, door automatische instelling van de potentiometer PM, die de H2SO4 niveau's regelt, en door IC4 gestuurd wordt zal daarom een koelingsfunctie moeten hebben, die resulteert uit een vrije disponibele energievorm (overmaat lading ten overstaan van het verbruik in A).

Als deze energie niet TIJDELIJK vrij was zou ze alleen een groter verbruik van het totaal systeem voor gevolg hebben. Door afbakening van het energieproces echter (compensatie verbruik door lading) kan zij tijdelijk ontstaan en benut worden.

88300

De ontstane koeling in R, als gevolg van de vrije disponibile energie, is geproduceerd door DEZELFDE compressor die ook reed rechtstreeks door W1 (motorwindingen) en W2 (dynamo-) werd bewogen. Deze derde activatie van de compressor gebeurt dan door een derde winding (W3) die meer of minder door PM wordt aangesproken (sturing IC4).

Door het feit dat nu ook de koeling, als gevolg van het grote electromagnetische rendement, groter kan gemaakt worden dan de ontstane warmte ten gevolge van de electromagnetische en mechanische warmteverliezen zal de overmaat binnen het systeem als nog werkzame energie moeten kunnen geaccumuleerd worden.

De overmaat warmte binnen de ruimte R wordt gestuurd door IC3 die zijn informatie ontvangt uit het temperatuurverschil tussen R en omgeving (bepaald door de thermometers T). Door IC3 worden de kleppen KL en KL' gestuurd; zodanig dat de overmaat (warmte werd reeds van meet af aan via de kleppen KL2 en KL2' in de thermisch geïsoleerde ruimten B en BB geaccumuleerd) koeling in R in de ruimten (thermisch geïsoleerd) A en AA wordt geaccumuleerd.

Vooraleer het rad zich opent, ten gevolge van de kogelverschuiving (KR), zal de bewegingsregelaar BR die zich bovenaan op as J bevindt, aan IC2 (die op zijn beurt IC1 beveelt) de nodige informatie verstrekken om KL2 en KL2' (kleppen die de warmte afzetting via condensoren CB en CBB in B en BB regelen) te regelen.

Slechts NA de radopening zal IC1 (krijgt zijn informatie van de radopening) de kleppen KL en KL' sturen. Deze kleppen regelen de koudeaccumulatie van A en AA. A is de thermisch geïsoleerde ruimte waarin zich accu A bevindt. B is de thermisch geïsoleerde ruimte waarin zich accu B bevindt. AA en BB zijn de respectievelijk aangrenzende ruimten voor warmte en koudeaccumulatie van A en B.

Door verschuiving van de warmte van A naar AA wordt bereikt dat de verhoging van het elektrisch rendement door de warmte-toevoer gestabiliseerd wordt ten voordele van mechanische

warnteaccumulatie.

Door de warnteaccumulatie in BB warnt de vloeistof V op. Deze vloeistof moet de eigenschap vertonen dat zij binnen een redelijk temperatuursverloop kan stollen en verdampen.

Door verschuiving van de warnte van B naar BB wordt de druk in BB groter. Deze druk komt te staan op het radcentrum RJ en zal zedoende binnen zekere tijd de kogel KR naar het centrum toe bewegen waardoor het rad in ruimte R een hoeveelheid verdampste vloeistof laat ontsnappen.

Het ontsnapte gas heeft hierdoor de radbeweging geactiveerd en door het openen van het rad is tevens IC1 aangesproken die de kleppen KL1 en KL1' dermate beweegt dat de koeling verschuift van AA naar A. Door deze verschuiving naar de ruimte waarin zich accu A bevindt zal een elektrische rendementsbeperking van accu A ontstaan die nu over IC2 door de bewegingsregelaar ER gestuurd wordt. Deze elektrische rendementsbeperking zal op zijn beurt de beweging op as J beperken die evenwel (door toedoen van ER) evenredig bijgestuurd wordt door de MECHANISCHE activatie via het ontsnappende gas uit het rad (RAD).

Dus zowel MECHANISCHE druk in BB als ELECTRISCHE rendementsbeperking in A moeten terzelfdertijd optreden om de vrije disponibele energie terug als potentieel aanwezige energie in het systeem te kunnen investeren. Indien bvb. alleen de warntedruk in BB zou toenemen teneinde het rad te activeren zou 1) de beweging de optimale beweging overtreffen 2) de rendementsbeperking van A niet doorgaan waardoor tevens het verbruik van A niet zou verminderen. Het is immers noodzakelijk ook het accuverbruik te beperken tzt. dezelfde beweging te handhaven met een geringere accuenergie. Om dit te realiseren moet er inderdaad een TIJD lang een overmaat energie in het systeem aanwezig zijn namelijk tot het verbruik, door bewegingsactivatie, is opgeheven. Zowel warnteaccumulatie als koude-, beweging als

[Handwritten mark]

000000

electrische energie (tevens de geproduceerde, zogenaamde verlieswarmte in R heeft een gedeeltelijke ordenende functie) hebben dezelfde WAARDEGROOTTE. Er is met andere woorden WAARDEGROOTTEGELIJKHEID van de energie in het systeem.

Het rad mag zich dus slechts openen als zowel koeling als opwarming zich (respectievelijk electrisch en mechanisch) erin uiten. Hierdoor wordt inderdaad warmte (of ongeordende energie) reële beweging in het systeem (supplementaire activatie) want het verbruik (in A) zal EVENREDIG en even sterk dalen. Een te vroege of te late warmteontsnapping zou terug verbruik tot gevolg hebben waardoor het metastabiel evenwicht van het totaal systeem deels zou verminderen.

Wanneer anderzijds de koeling in A te sterk zou dalen in vergelijking met de mechanische activatie via RJ dan zou het verbruik inderdaad ook dalen doch niet evenredig zijn aangevuld via RJ wat met zich tevens warmteverlies zou brengen. Als de sturing echter optimaal functioneert kan dit zich niet voordoen vermits op elke koeling van A evenredige activatie in BB zal gebeuren. Hier gebeurt dus het omgekeerde als bij de conventionele procedé's namelijk door een daling in het verbruik ontstaat een bewegingsvermogenstijging.

De tijd dat dit proces zich voltrekt moet evenwel groot genoeg zijn opdat 1) het verbruik van accu A gedekt zou worden en 2) het bewegingsverlies (warmteontstaan ten gevolge van electro - magnetische en mechanische verliezen) gedekt wordt door voldoende disponibele mechanische arbeid (ordenende warmteontwikkeling in RJ). Op het ogenblik dat de energie-tijd (accuenergie) door de tijd-energie (disponibele electrische en mechanische nuttige activiteit) is gedekt, wanneer dus zowel de accuenergie gestabiliseerd is als de beweging (conventioneel-verbruiker) wordt IC4 hiervan op de hoogte gebracht door het feit dat de H2SO4 daling van A zich stabiliseert. IC4 activeert hierdoor de klep KL3; KL3² waardoor de kompressor K een zogenaamde verlieswerking krijgt. De opzuigactie mengt zich inderdaad met de compressieactie in verhouding tot de verkregen informatie.

IC4 zorgt er voorts voor dat elke daling van de H_2SO_4 dichtheid van A (ten gevolge van verbruik) een evenredige en even-grote H_2SO_4 stijging van accu B voor gevolg heeft. Dit houdt meteen in dat, bij stabilisatie van de dichtheid in A tevens de dichtheid in B zich zal stabiliseren. Met andere woorden de lading van B kan ten gevolge van de regelende werking van IC4 niet meer toensmen als het verbruik van A (door inbreng van mechanische disponibele energie of supplementaire mechanische druk in het rad RAD) gecompenseerd is. Ook de accumulatie van ~~warmte~~ en koude in A en BB neemt nu niet meer toe vermits de kompressor K een zekere verlieswerking heeft. De grootte van deze verlieswerking of de menging van de opzuigactie met de compressieactie (deelse menging) is bepalend voor de grootte van het metastabiele evenwicht van het systeem. Indien er een lange tijd verlieswerking optreedt hebben we te maken met een hoog rendement van de electromagnetische systemen, de isolatie, de mechanische uitbalancering en het rendement in zijn geheel waardoor tevens een hoog metastabiel evenwicht.

DOOR DE E.M.I. opstelling van de technologische systemen is het dus mogelijk de orde in het systeem te handhaven over de tijd. De lading van B kan immers op een bepaald ogenblik van functie automatisch tot stilstand komen zoals tevens het verbruik. Door de overmaat lading in B, via de mechanische stimulatie van het rad terzelfdertijd als de elektrische bewegingsbeperking ervan, (afkoeling van A brengt bewegingsvermindering op as J zoals de mechanische stimulatie vanuit BB in RJ evenredige bewegingsvermeerdering met zich brengt) aldus via mechanische weg terug bruikbaar te stellen in het systeem wordt binnen zekere **INSTELBARE** tijd het verbruik op nul gebracht waardoor tevens de lading stopt. In feite remmen dus zowel lading als verbruik elkaar naarmate de tijd in twee zinnen in het systeem evolueert. In een conventioneel energiestelsel daarentegen bestaat deze remming niet vermits de tijd er slechts in één richting

[Handwritten mark]

SECRET

evolueert. Er is met andere woorden geen energetische tegenkoppeling die, VIA EEN ANDERE weg de verbruikswerking compenseert en stabiliseert.

Op accu B kan nu een ,buiten het systeem werkende verbruiker worden aangesloten(electrische)Door de vergelijkende dichtheidsmeting van het H₂SO₄ via IC4 zal de plotse daling(door aansluiting van de verbruiker) van H₂SO₄ in B aanleiding zijn tot het sluiten van de door IC4 gestuurde potentiometer PM . De buiten het systeem werkende electrische weerstand zal nu evenredig dienst doen als weerstand binnen het systeem doch met zijn nuttige arbeid erbuiten.Dit wil zeggen dat het aanschakelen van een uitwendige verbruiker de disponibele energie opslorpt die anders over de radbeweging terug in het systeem wordt geïnvesteerd.Door aanschakeling van een uitwendige electrische verbruiker zal daarom het E.M.I.systeem niet gaan verbruiken ,zoals een in één richting werkend conventioneel energie systeem,doch het zal zijn METASTABIEL EVENWICHT evenredig aan de energieafname verliezen.

Door de werking van IC4 blijft namelijk het systeem continue geïnformeerd over de hoeveelheid energieafvoer en reageert daarop binnen zijn metastabiele grenzen(drempels). Indien immers de weerstand buiten het systeem te groot wordt dan kan IC4(op PM)niet voldoende tijd, informatie doorsturen aan het interne systeem waardoor tevens het EMI systeem niet meer volledig afgebakend is,dus niet meer voldoende GEKEND en GECONTROLEERD .Hierdoor wordt tevens het metastabiel evenwicht verbroken en gaat het systeem,ZELFS MET DE E.M.I. OF -STELLING van systemen ,werken als een gewoon energieverbruiksysteem .

HANDLEIDING BIJ DE TEKENINGEN.

1a tekening:

K : Kompressor
M : Motor
D : Dynamo
BR : Bewegingsregelaar
R : Thermisch geïsoleerde ruimte waar de bewegingen gebeuren, deze ruimte is luchtledig
KOR : Koelingscircuit in R
KA : Koelingscircuit in thermisch geïsoleerde ruimte waarin accu A zich bevindt.
KAA : Koelingscircuit in thermisch geïsoleerde ruimte AA
WB : Thermisch geïsoleerde ruimte waarin accu B zich bevindt die door de condenser in B wordt opgewarmd.
WBB : Thermisch geïsoleerde ruimte waarin condensor CBB zich bevindt
CB : Condensor in B
CBB : Condensor in BB
KL ; KL' : Kleppen die de openingen regelen in het koelcircuit en die bevelen worden door IC3 die reageert op het temperatuurverschil tussen omgeving en R.
KL1 ; KL1' : Kleppen door IC1 bevelen NA de radopening
T : Thermometers
KL2 ; KL2' : Met elkaar verbonden kleppen die bevelen worden door IC1 en IC2 VOORALKEER het rad zich opent.
KL3 ; KL3' : Klep die zich pas opent als het elektrisch verbruik van accu A niet meer daalt of als de H2SO4 dichtheid zich stabiliseert.

N.B. : De kleppen KL, KL'; KL1, KL1'; KL2, KL2'; zijn onderling met elkaar verbonden. KL en KL' bvb. bewegen tesamen.

M en D zijn in tekening 1a getekend als twee gescheiden systemen alhoewel de werkelijke uitbouw geïntegreert moet zijn tzt. de begraving zal afwisselend W1, W2 en W3 zijn.

VK : vloeistof van het koel- en opwarmingscircuit (vb. freon).
TG : Thermisch geïsoleerde wand die het ganse systeem verdeeld in thermisch geïsoleerde kamers.
SK : smoorklep zoals die voorkomt in alle koelcircuits.

000000

Ib tekening:

- T : Thermometers
- IC1 : Electronisch sturingsorgaan dat de beweging van de klep KL1 stuurt ten gevolge van bewegingsvari-
aties. Deze variaties worden door de bewegings-
regelaar BR gestuurd.
- KR : Kogel in het rad die zich beweegt en daardoor
het rad opent als gevolg van bewegingsverla-
ging die optreedt door stroombeperking van accu
A door toedoen van koeling van deze accu.
Deze kogel beveelt bij beweging eveneens IC1
waardoor het oorspronkelijke bevel uitgaande van
BR vervalt en door KR wordt overgenomen.
- IC2 : Electronisch sturingsorgaan dat rechtstreeks door
BR wordt bevelen en bevel geeft aan IC1.
- OKAA : Bovenste opening in de thermisch geïsoleerde
wand die KAA van R scheidt.
- VAB : Buis waardoor de vloeistof V van AA met BB in
verbinding staat.
- VBR : Buis waarlangs vloeistof V in het rad terecht
komt waardoor druk ontstaat op de kogel KR in
het rad naar het centrum toe.
- IC3 : Electronisch sturingsorgaan dat bevelen wordt
door het temperatuurverschil tussen omgeving
en ruimte R en op zijn beurt bevel geeft aan
KL en KL'.

[Handwritten signature]

2a tekening:

- T : Thermometers.
- Den D' : Dichtheidsmeters.
- IC4 : Electronisch sturingsorgaan dat de gemeenschappelijke dichtheid van A en B zodanig op peil houdt dat elke H₂SO₄ daling van de dichtheid in A een evenredige en even grote dichtheidsstijging in B voor gevolg heeft. Dit signaal stuurt de regelbare en gestuurde potentiometer PM.
- PM : Automatisch gestuurde potentiometer die W₃ variabel in of uitschakelt.
- W1 : Windingen van de motor.
- W2 : Windingen van de dynamo.
- W3 : Windingen op dynamo en motor die zich bevinden in het electrisch circuit van PM. Hoe groter het vermogenverschil tussen de lading in B en de ontlading in A hoe kleiner de weerstand zal zijn en hoe sterker dus het vermogen op W₃. Op aanschakeling van een uitwendige verbruiker aan de polen van B zal PM eveneens reageren. Hij zal verminderen naarmate de uitwendig electrisch aangeschakelde verbruiker in weerstand toeneemt want daardoor zal immers de lading van B bemoeilijkt worden.

NB. : W₁, W₂ en W₃ zijn voor de duidelijkheid als afzonderlijke lagen windingen getekend alhoewel ze in werkelijkheid afwisselend gewonden zijn (geïntegreerd).

B

2b Tekening:

- KR : Kogel in het rad die door druk van de vloeistof V naar as J toe gedrukt kan worden via de kanalen KA en KB .
- J : As waarop alle bewegingsonderdelen van het E.M.I. systeem bevestigd zijn ttz. motor, dynamo , compressor en radsysteem.
- V : Visceuse vloeistof of vloeistof die door variatie van de temperatuur kan vergassen en stollen. Zij verplaatst zich in het rad in de pijlrichting.
- RJ : Ruimte waar V binnenkomt in het rad.
- RAD : Rad die een werking heeft als het rad van Segner doch waarbij de opening automatisch geregeld wordt.

88002

VIER FUNDAMENTELE MOGELIJKHEDEN VOLGENS HET WEEGSCHAALPRINCIPE.

1) Conventionele opstelling van een energiesysteem.

Hierdoor verstaat men die opstelling waarbij geen tegenkoppeling van het verbruik optreedt. Deze systemen zijn gekend en hebben allen die eigenschappen gemeen dat de tijd erin funktioneert in slechts één richting. Er is met name een dosis energie geschakeld aan een verbruiker. Door functie van de verbruiker wordt alleen bekomen dat de energie van de aangeschakelde bron nivelleert. Deze energie kan microscopische eigenschappen hebben (bvb de activatie met elektrische accuenergie of anderzijds uitgaande van de verbrandingseffecten van bvb olie) of macroscopische (mechanische beweging door water, wind, getijden enz.). In beide gevallen treedt er microscopische of macroscopische nivellering op.

2) Systeem waarbij alleen de microscopisch elektrische energie wordt gecompenseerd.

Stellen we ons accu B voor die alleen de lading van A compenseert zonder dat een overmaat energie als warmte en koude wordt geaccumuleerd. In dit geval is er alleen TIJDELIJK GEEN verbruik in het systeem. De warmteverliezen op de bewegingsonderdelen zijn evenwel ook energieverliezen die hier echter niet gecompenseerd worden. Beschouwen we nu een weegschaal waarbij de ene schaal accu A en de andere accu B veronderstelt. Beide accu's zijn derhalve, over een GEMEENSCHAPPELIJK KOPPELPUNT aan elkaar verbonden. Vermits accu A de poolenergie levert kunnen we stellen dat accu A de energie levert om het systeem in evenwicht te brengen. Een gedeelte wegnemen van A veronderstelt echter een evenredig deel geven aan B. In een conventioneel systeem bestaat er geen gemeenschappelijk koppelpunt en dus geen tijdelijk niet-verbruiken. In dit geval wordt er dus gestreefd naar het in evenwicht brengen van twee in onevenwicht verkerende systemen (A en B) waarbij de handhaving van een evenwicht tussen de onevenwichten dat continue bruikbare energie zal voortbrengen als streefdoel wordt

88002

gesteld .

Conventioneel stelt men absoluut dat alleen een onevenwicht (tussen de polen van een bron) energie voortbrengt, dat er geen koppelpunt bestaat en dat de energie ook niet om het even welke schikking, fataal moet nivelleren. De opstelling volgens 2 is echter niet voldoende om de fatale nivellerings tegen te gaan.

Wel is er reeds een fundamentele voorwaarde gesteld om een voortdurend evenwicht te realiseren. Deze voorwaarde is dat er WAARDEGROOTTEGELIJKHEID bestaat tussen twee bronnen van waaruit de beweging gerealiseerd wordt. De waarde van de twee bronnen A en B is wel verschillend, de ene is positief (verbruikend) en de andere is negatief (lading) maar de grootte van de waarde is dezelfde.

Volgens de opstelling 2 moet echter ook de lading van B als energieverbruik beschouwd worden (namelijk als verbruik van verschil tussen de ladingen van twee bronnen) zolang op deze opstelling geen vervolledigende E.M.I. opstelling volgt.

3) Systeem waarbij alleen de warmtevoortbrengst van de bewegingsonderdelen wordt gecompenseerd.

In dit geval zal dus de lading van accu B niet bestaan, echter wel de nodige compressorenergie om de warmte op de bewegingsonderdelen te koelen. Het verbruik van A (electrisch) wordt dus niet gedekt echter wel de warmtevoortbrengst. Er wordt wel warmte en koude geaccumuleerd (niet op twee accusystemen) waardoor het weegscaaleffect hier in mechanische zin bestaat.

Er wordt namelijk gestreefd naar een waardegroottegelijkheid in de accumulatie van warmte en koude. Electrisch blijft echter het principe van waardegrootteVERSCHIL bestaan (t.z. alleen de poolspanning tussen polen van dezelfde bron blijft oorzaak van energie). Accu A en B zijn slechts één accu (oorzaak) en er is slechts één motor (geen dynamo of W3) die als gevolg van energie beweging voortbrengt. De tijd evolueert dus slechts in één zin waardoor het verbruik blijft bestaan.

g

4) Systeem waarbij beide compensaties geïntegreerd voorkomen in het E.M.I.systeem.

In dit geval zullen de overmaten van beide werkingen, de elektrische (overmaat lading B) en de mechanische (koelingsovermaat in R die naar AA vertransporteerd wordt en warmteproductie ten gevolge hiervan die in B;BB geaccumuleerd wordt) in dezelfde thermisch geïsoleerde vaten (A;AA en B;BB) dezelfde vorm van energie accumuleren (warmte en koude) en tijdelijk doen toeneemen. De ene zijde zal dus zorgen voor de evenwichtige elektrische energieverdeling tussen accu A en B. De andere zijde zorgt voor de evenwichtige energieverdeling in mechanische zin (warmte en koudeaccumulatie). Deze verdeling van energie, die in feite omgekeerd aan de entropie verloopt, gebeurt door tussenkomst van fundamentele sturingen (automatische regelingen of tegenkoppelingsmechanismen) IC1; IC2; IC3; IC4.

Door de VERDELING van GEKENDE, REELE en GECONTROLEERDE energievormen die de afbakening van een totaalproces uitmaken is de CONTINUE aanwezigheid van energie zowel in MECHANISCHE (beweging) of MACROSCOPISCHE zin als in MICROSCOPISCHE zin een feit.

VERDUIDELIJKEND VOORBEELD BIJ WIJZE VAN BESLUIT.

Uitgaande van het hypothetisch energiecircuit, bestaande uit slechts één bron en één verbruiker, dat een rendement zou hebben van 100% kan men stellen dat:

- 1) De e.m.k. bron of accu (A en B slechts één systeem) geen verbruik heeft.
- 2) De electromagnetische verbruiker (motor) geen electromagnetische of mechanische verliezen zou hebben.

De mechanische bewegingsenergie staat in absoluut evenwicht met de bron wat met zich mee brengt dat de energetische feedback (inductiestroom in twee richtingen zie wet van LENZ) volledig is. Zowel de bron dus als de verbruiker moeten daarom een rendement hebben van 100%.

Door deze opstelling (hypothetische) kan dus zowel de e.m.k. bron (accu), of de oorzaak, als de bewegingsbron (motor), of gevolg, doorgaan ZOWEL als oorzaak als, als gevolg van energie. Er is geen reden om aan te nemen dat bvb. de bron meer reden heeft van energieoorzaak te zijn. De mechanische bewegingsfunctie staat, alhoewel in evenwicht met de bron, toch totaal vrij van die bron en heeft een autonome functie net alsof de bron er niet was. Men kan dus één van de bronnen (bvb. de beweging) opvatten als absoluut vrije disponibele energievorm.

De E.M.I. functie zou in dit geval volkomen overbodig zijn. De energie (accuenergie) en de TIJD (bewegingsenergie) sluiten elkaar volkomen en maken daardoor elkaar overbodig ten aanzien van de eigen opbouw.

Veronderstellen wij nu dat het rendement van het totale energiesysteem geen 100% doch slechts 95% is dan blijft er een gaping bestaan tussen ENERGIE EN TIJD waardoor in het conventionele geval onvermijdelijk nizellering van de bronenergie optreedt, die in dit geval ALTIJD de accuenergie zal zijn (oorzaak).

In dit geval is het E.M.I. systeem dus noodzakelijk namelijk om de tijd als VERDELEND KOPPELPUNT in te stellen tussen twee

SECRET

ingestelde energiebronnen(A en B). Ook tussen de mechanische energieuitwisseling moet er een koppelpunt geschapen worden tussen twee energiebronnen(AA en KB). De bewegingssnelheid(TIJD) wordt aldus het koppelpunt tussen VERDEELDE energiebronnen.

Deze opstelling zal het zogenaamd rendementsverlies (geen werkelijk verlies, zie behoudswetten doch slechts een wijze van voorkomen van de energie die in de gepaste systematiek een even nuttige functie heeft) tegenkoppelen over het gebruik van een werkzame TIJD-energie (electrische en mechanische overmaat). De tijd krijgt door de energieverdeling niet alleen een nivellerende doch tevens een niveauschepende functie.

Naarmate dus het oorspronkelijk rendement van het totaalstelsel daalt zal de gaping tussen tijd en energie groter worden waardoor oorzaak en gevolg zich minder als waardegroottes gelijk voordoen doch waarbij er een zekere hiërarchie van waarde ontstaat waarbij het steeds zo is dat de oorzakelijke kracht groter is dan de gevolgkracht (beweging). Naarmate er dus een tijdsenergetische gaping ontstaat dringt de noodzaak van het E.M.I. principe zich op naar analogie van de moleculaire structuur die tevens een reinvestering van, zogenaamd, verloren gegane bewegingsenergie (zie BROWNSE beweging) veronderstelt ten bate van de eigen handhaving, over de tijd. De moleculaire structuur zou inderdaad verloren gaan indien hij alleen beantwoordde aan de wetmatigheid zoals die in de technologie wordt gebruikt en volledig wordt geacht.

Wanneer de tijdsenergetische gaping evenwel zo groot wordt dat het metastabiele evenwicht wordt geraakt dat kan tevens het E.M.I. principe geen zinvolle werking meer hebben en degradeert het stelsel energetisch zoals een gewoon conventioneel systeem.

Daarom werd eerder gesteld dat het E.M.I. principe, toegepast in de technologie slechts opgaat voor REELE systemen, of zogenaamd verlieslatende systemen waarvan het rendement zich bevindt tussen de 100 en $\pm 75\%$.

SLOT - OCTROOIEISEN .

De toepassing van het E.M.I. principe in de technologie is de toepassing van een systeem, dat afwijkt van de conventionele energiesystemen in die zin dat het zich beroept op een totaalverband dat er bestaat tussen alles wat zich in een energieproces voordoet (kwantitatief en kwalitatief-schikking of specifieke orde). Zowel systeem als omgeving zijn in het totaalproces opgenomen. Hiertussen ontstaat een energieverdeling van alle voorkomende energiewisselingen tussen bron en verbruiker. De energiewisselingen zijn REEL, GEKEND (dus afgebakend) en GECONTROLEERD. Door deze energieverdeling ontstaat een volledig tegengekoppeld proces waardoor de volledige entropiecompensatie mogelijk wordt.

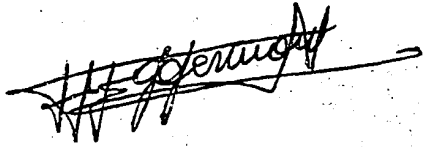
In de eisen worden aldus geen afzonderlijke delen (als motor dynamo, accu of bvb. isolatietechnieken noch elektronische sturingen) geoctrooieerd geacht voor zover deze afzonderlijk worden beschouwd. Hier wordt DUIDELIJK gesteld dat enkel het verband en de specifieke koppeling van de onderling interagerende processen, systemen en procedés aan octrooiëring onderhevig zijn. Zij zijn uitvoerig besproken in de tekst en tekeningen met handleiding van de operationele beschrijving.

Meerbepaald zijn dit de koppeling van:

- 1) Het dubbele accusysteem (A en B) over motor en dynamo (M en D) op dezelfde as J gekoppeld als kompressor (K) en ratsysteem (RAD).
- 2) Deze koppeling wordt enkel geoctrooieerd geacht indien zij voorkomt in koppeling met de winding W3 die de overmaat lading van accu B op de as J omzet over dezelfde kompressor (K) die aan een koel- en opwarmingscircuit is gekoppeld.
- 3) De sturingen IC1; IC2; IC3; en IC4 aan al deze functies.
- 4) De door de sturingen bevolen kleppensystemen.
- 5) De speciale uitrusting van het rad (RAD) in zijn koppeling met de druk van de vloeistof V.
- 6) De automatische regulatie van de potentiometer (PM) en de koppeling van een buiten het systeem werkende verbruiker.

7) Het totaalsysteem aan de diverse ,in de operationele beschrijving en handleiding bij tekeningen, besproken onderdelen.

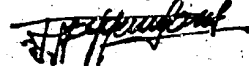
Het E.M.I.proces kan slechts functioneren wanneer alle diverse besproken functies zich in het proces voordoen in een schikking zoals in de beschrijving weergegeven.

datum:

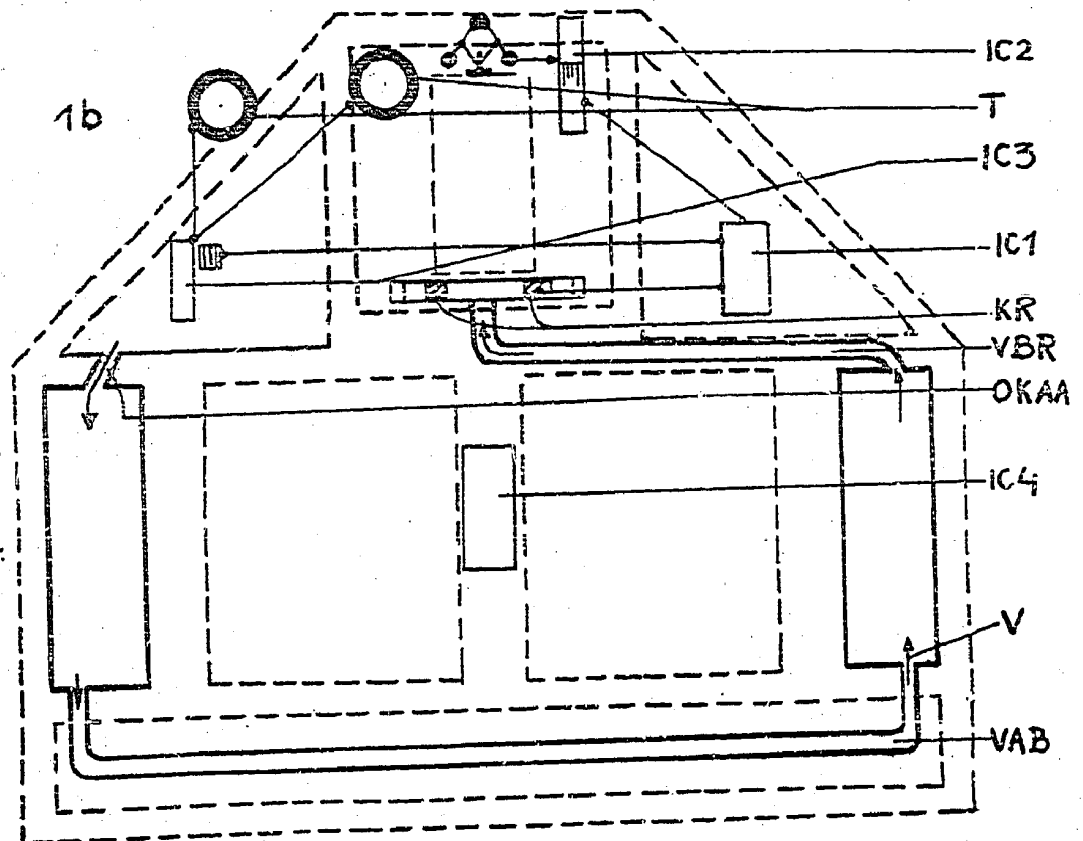
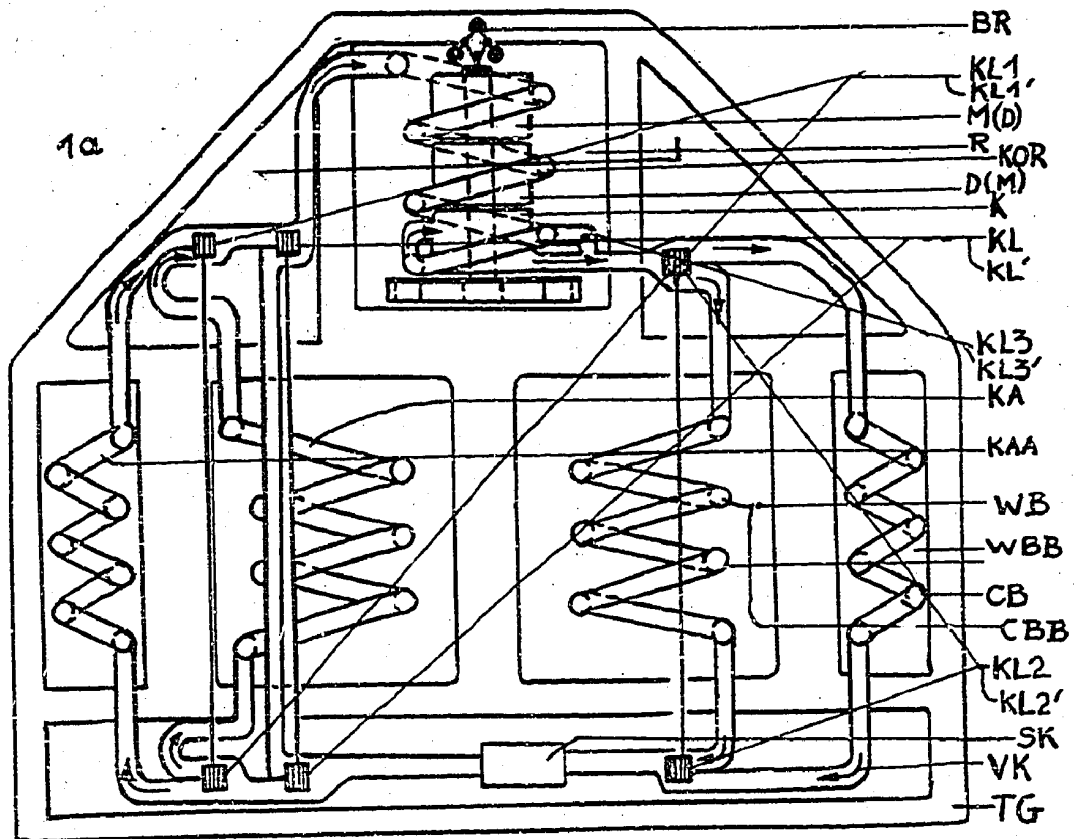
35

Datum (depot)

1.3.1980

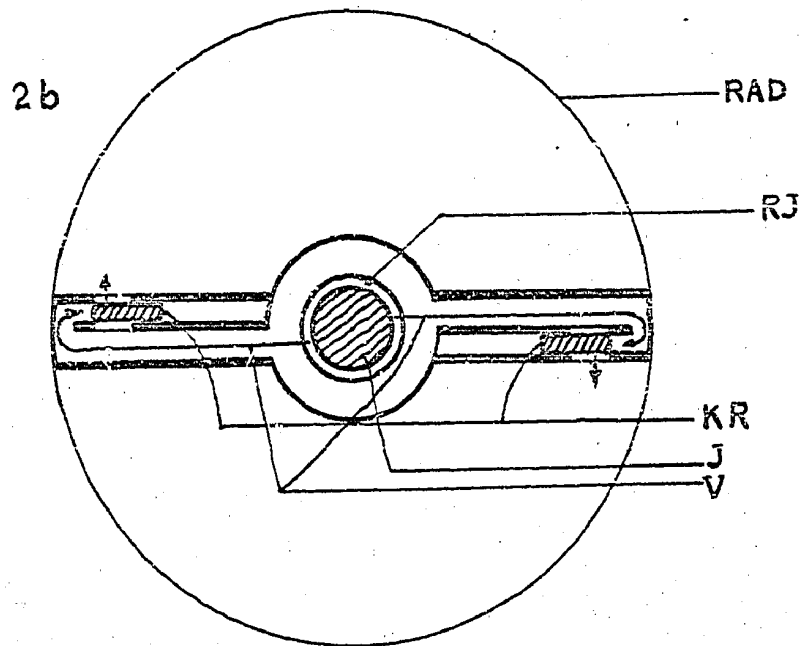
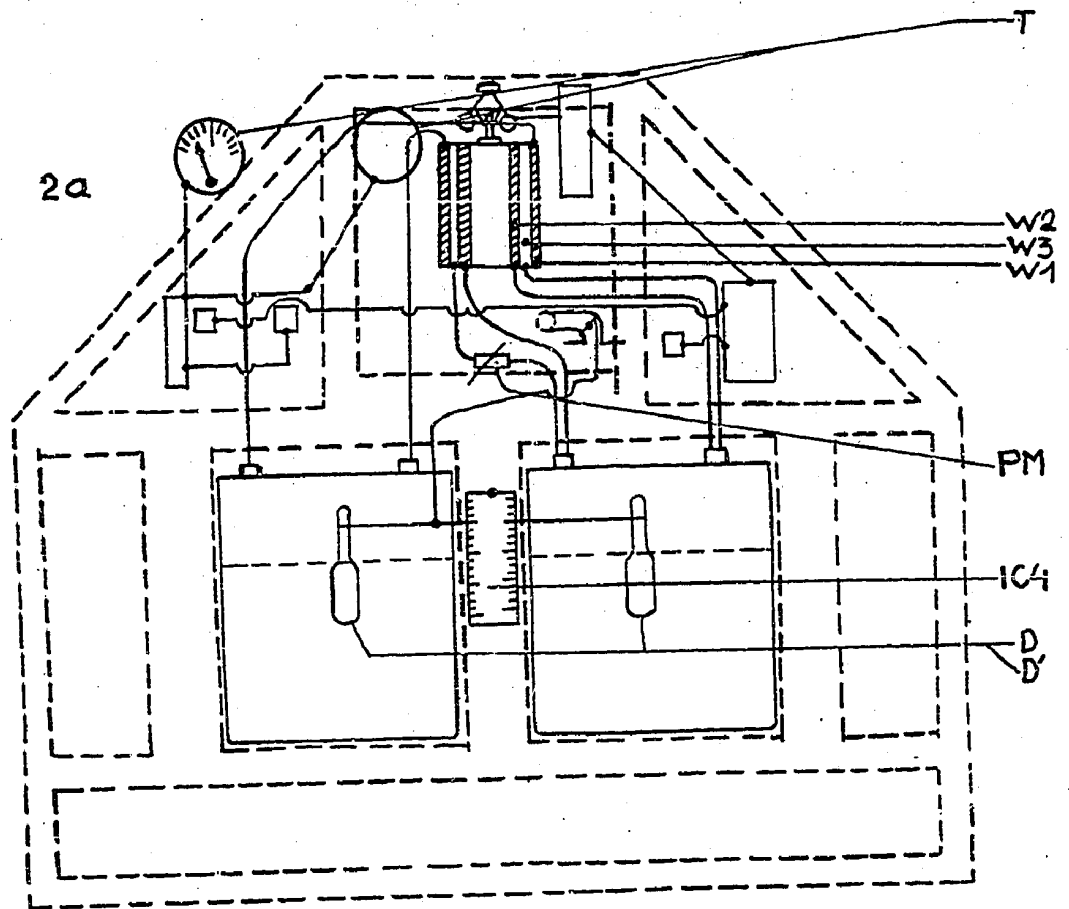
88002

DATUM: 1.3.1980

[Handwritten signature]

882002

DATUM : 1.3.1980

[Handwritten signature]